

af arbejdet i samfundet. Vi tror grundlæggende ikke på, at samfundet miljømæssigt kan holde til, at produktionen øges så meget, at arbejdsløsheden forsvinder ad den vej.

Regeringen spør en 30 pct.s forøgelse af forbruget i løbet af de næste 7 år, og det regner den sikkert for en festmeddelelse. Men i SF gruer vi faktisk mere for, hvordan det skal gå med alle vores miljømålsætninger.

Øget forbrug betyder utrolig nemt øget forurening, hvis ikke der ligger en særdeles bevidst miljømæssig strategi bagved. Det er jo heller ikke vores vigtigste behov i Danmark at få en øget materiel velstand. Vi har faktisk betydelig mere brug for vækst i livskvalitet, f.eks. i form af tryghed i hverdagen og arbejdslivet og mere tid til hinanden og til vore børn. Det er det, der efter SF's mening med fuld kraft burde sætte nedsat arbejdstid, gode orlovsordninger og afvikling af overarbejde på dagsordenen.

Vi kan godt skabe nye job, men det forudsætter, at vi er så bevidste i vore valg, at vi løser flere problemer, end vi skaber. Et godt eksempel er de ideer, SF og flere andre, især SiD, har fremlagt under overskriften »Grøn beskæftigelse«.

Der er allerede fremlagt ideer til 20.000, 30.000, ja måske 50.000 nye job – spændende fra oprydning af kemikalielossepladser, genskabelse af naturområder og udbygning af vedvarende energi til øget genbrug, vandbesparelse og alternativ ukrudtsbekæmpelse, så man undgår sprøjtemidler. Ideer er der faktisk mange af. Det, vi mangler, er konkret handling.

SF vil i et papir, der bliver offentliggjort senere, vise, hvordan indsatsen kan finansieres, så det er samfundsøkonomisk forsvarligt. Det, vi mangler, er faktisk ikke penge, men derimod politisk vilje. Skiftende ministre i regeringen har rost tankerne om grøn beskæftigelse. Nu vil vi gerne se noget handling.

På tilsvarende vis ved vi, at der er behov for at løse en række venteliste problemer på sygehusene og på plejehjemmene og med hensyn til ordentlig hjemmehjælp. Ventelisterne til børnepasning er heller ikke væk, selv om regeringen har lovet det indtil flere gange. I SF kan vi ikke lade være med at se det i sammenhæng med, at regeringen i sin arbejdsmarkedsreform vil skabe i titusindvis af nye ekstraordinære, midlertidige stillinger til såkaldt aktivering af de ledige. Ærlig talt: Var der ikke væsentlig mere perspektiv i at skabe nogle nye ordinære job på fuldt normale ansættelsesvilkår, så de ledige kan få fast arbejde og samfundet kan få ryddet op i sine ventelister?

Det er jo grotesk, at staten på den ene side rationaliserer og sparer ind til benet, mens man samtidig skal finde på mærkværdige og ekstraordinære aktiveringsjob. En af de seneste geniale DSB-udviklinger er f.eks. at nedlægge billetsalget på en række stationer, så rejsende i stedet må rakke byen rundt for at finde ud af, hvilken købmand der nu har fået billetsalget i kommission. DSB sparer givetvis et antal arbejdspladser, men hvad hjælper det, når vi senere skal finde på forskellige underlødige stillinger til jobtræning og aktivering af de ledige? Vi opfordrer til, at man begynder at se tingene lidt mere i sammenhæng, og at ordinære job på normale arbejdsvilkår sættes i højsædet.

Derudover er det også på høje tid at få justeret skattereforment til gavn for de lavestlønnede. SF vil i løbet af efteråret komme med et konkret udspil om, hvordan det kan gennemføres.

Jeg har i min tale nævnt nogle af de hovedoverskrifter, der er vigtige for SF under forhandlingerne om finansloven: større social retfærdighed, en indsats imod arbejdsløsheden, en løsning af miljøproblemerne og bedre orden i samfundsøkonomien. Forhandlingerne er jo allerede begyndt, så regeringen ved udmærket, hvor den kan finde os, hvis den er interesseret i vores overskrifter.

Vi nærer i SF dyb bekymring for, at man i stedet primært forhandler med Venstre og De Konservative. Det finder vi fuldstændig uforståeligt, når man ser på de horrible krav om nedskæringer, som disse partier kommer med ved enhver lejlighed, senest under debatten i dag.

Vi synes, regeringen skylder sit bagland og sine vælgere en forklaring på, hvorfor den så ensidigt ser til højre. Vi kan i hvert fald på SF's vegne sige: Der findes et alternativ. Regeringen kan vælge en helt anden vej.

SF er klar til at lave en aftale om finanslovforslaget, der indebærer, at vi stemmer for det ved tredjebehandlingen, men det forudsætter selvfølgelig, at vi får en indflydelse, der præger resultatet i retning af de linjer, jeg her har skitseret: En større indsats imod arbejdsløsheden, en bedre miljøpolitik og større social retfærdighed.

Efteråret vil vise os, om de regeringspolitikere, der på flere punkter har udtalt sig på linje med SF, har nogen som helst indflydelse i regeringen, eller om vi har fået os en regering, der i den økonomiske politik kun kan se til højre.